

ಹಳ್ಳಿ ಮೊದಲಿನಂತಿಲ್ಲ

ಉತ್ತಮ ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ, ರಸ್ತೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ, ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಹೈಟೆಕ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ನಗರದಲ್ಲಿರುವುದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಯ ನೆಮ್ಮದಿ ನಗರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಎರಡು ದಶಕಗಳಿಗಿಂತ ಹತ್ತಾರು ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತ ರಸ್ತೆ, ಸೇತುವೆ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಾಗಿವೆ. ರಂಟಿ, ಕುಂಟಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಎತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹೊಲ ಉಳುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಬಂದಿವೆ. ಬೀಜ ಬಿತ್ತನೆ, ಸಿಂಪರಣೆ, ಬೆಳೆ ಕಟಾವು, ಸಂಸ್ಕರಣೆ, ಸಾಗಾಟಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ. ಕೆರೆ, ಕಾಲುವೆ, ಕೊಳವೆ ಬಾವಿಗಳಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿವೆ. ಹಗ್ಗೇವು, ಕಣಜ, ದೊಡ್ಡಿಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಮಾಯವಾಗಿ ಪೇಟೆಯ ಮನೆಗಳಂತೆ ಬಣ್ಣ ಬೆರಗು ಕಾಣಿಸಿದೆ. ಮಿಕ್ಸರ್, ಗ್ರ್ಯಾಂಡರ್, ಫ್ರಿಜ್, ಕಾರು ಜಮಾವಣೆಯ ರೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಸಂಗತಿ ನೆನಪಿಡಬೇಕು, ಏರುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಸಂಖ್ಯೆ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಹಲವರು ನಗರಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಇತ್ತ ಹಳ್ಳಿ ಕುಟುಂಬದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಗರ ದುಡಿಮೆಯ ಕೆಲವಷ್ಟಾದರೂ ಹಣ ಹಳ್ಳಿ ತಲುಪಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು. ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಕೃಷಿಯೇತರ ಬದುಕು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಕಮ್ಯಾರ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಹಿಡಿದದ್ದು, ಕೃಷಿಕ ಶಾಪಿಂಗ್ ಮಾರ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದು, ವೈದ್ಯ, ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ, ಕಲಾವಿದಮುಂತಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತವರಲ್ಲಿ ಊರು ಬಿಟ್ಟವರ ಸಾಲಿದೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಜೀವನನುಭವ ಕಲಿಸಿದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ, ನಿಶ್ಚಿತ ಯೋಜನೆ, ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ, ಹೊರಜಗತ್ತಿನ ಅರಿವು, ಉಳಿತಾಯದ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶದ ಬ್ಯಾಂಕು ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ, ಸಾಲದ ಪ್ರಮಾಣ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾದೀತು. ಗ್ರಾಮೀಣ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿದ್ದರೂ ಅಭಿ ದೊರೆಯದ ಭಯದಿಂದ ಯಾರೂ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ತೊಡಗಿಸುವುದು ಕಡಿಮೆ, ಸಾಲ ಪಡೆಯುವವರಿಲ್ಲ! ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಪದವಿ ಪಡೆಯುವ ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಹುಡುಗರು ನಗರಕ್ಕೆ ಓಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಊರಿಗೆ ಮರಳಿದವರಿಗೆ ಕೆಲಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಹುಡುಕಾಟ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕೊರೊನಾದಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸ ನಂಬಿ ಸಮೀಪದ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವರ ಆದಾಯ ನಿಂತಿದೆ. ರಮಜಾನ್ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಪಪ್ಪಾಯೆ ಮಾರಲು ಯೋಜಿಸಿ ವರ್ಷದಿಂದ ತೋಟ ಬೆಳೆದವರು ಸಾಗಾಟ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ನರಳಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ

ರೈತರಿಗೆ ಉಪಕಾರಿ ಕನಕಪ್ಪ

ಒಂದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಂತ, ಹಲವು ಕೌಶಲ್ಯ ಕಲಿಯಿರಿ

ಗದಗದ ತಿರಹಟ್ಟಿಗೆ ಲಕ್ಷೇಶ್ವರ ಪೇಟೆಯಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಹರುಕು ಮುರುಕು ಎಮ್-80 ವಾಹನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನರನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಕನಕಪ್ಪ ಕಂಚಿಕೊರವರ್ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಜೊತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ಮಾಡುವ ಸುಲಭ ಸಲಕರಣೆಯಿತ್ತು. ಕನಕಪ್ಪ ಬಂದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಊರಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಾರಿಮಣಿಯರ ಹಳೆಯ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಸೀರೆಗಳಿಲ್ಲ ರಾಶಿ ಬಿದ್ದವು. ಸೀರೆ ಹೋಗಿ ಹಗ್ಗವಾಯ್ತು! ಊರಿಗೆ ಊರೇ ರೂಪಾಂತರ ದೃಶ್ಯ ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನವಾಯಿತು.

ಪರರನ್ನೇ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಸಿಗಿದು ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೊಸದು ನಾರುಮಿಣಿ, ಹಗ್ಗ, ದಾಬುಗಳಾಗಿ ಸೀರೆಗಳು ಬದಲಾದವು; ದೈತ್ಯ ಕುಲದತ್ತು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸೂತ್ರಗಳಾದವು. ಕಡಕ್ ಮುರಿಯ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹಗ್ಗ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಳೆಯ ನೈಲಾನ್ ಸೀರೆಗಳು ಹೊಸ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಾರ್ತೆ ಹಂಚಿದರು. ಎತ್ತಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸಲು ಕೆರೆಗೆ ಹೊರಟವರು, ಚಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು, ಹತ್ತಿ ಅಂಡಿಗಳನ್ನು ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಲೋಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ತಮ್ಮ ಅಗತ್ಯದ ಹಗ್ಗಗಳನ್ನು ಹಳೆ ಸೀರೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಸುವ ಕನಸು ಕಂಡರು. ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸ ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಹೆಂಡತಿಯ ಹಳೆ ಸೀರೆ ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟರು.

ಊರಿನ ಕೃಷಿಕರಿಗಲ್ಲ ಉಪಕಾರಿಯಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಕನಕಪ್ಪ ಶಾಲೆ ಓದಿದವರಲ್ಲ; ಕತ್ತಾಳೆ ನಾರಿನಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ಹೊಸೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕುಲಕಸುಬು ನಂಬಿದವರು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಯಾವತ್ತೂ ಒಂದೇ ಕೆಲಸ ನಂಬಿ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ, ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹಲವು ಕಸುಬು ಕಲಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಾಲ ಹಣ್ಣು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ಕನಕಪ್ಪ ಕೆಲವು ದಿನ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೂವು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಹಳೆಯ ಯಂತ್ರದ ದೂಳು ಕೊಡವಿ ಹಗ್ಗ ಹೊಸೆಯಲು ಬಂದರು. ಕಟಿಪಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗ ಹೊಸೆಯುವ ಇವರು ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರು ಹಗ್ಗ ಹೊಸೆದರು, ಸಾವಿರ ಸಂಪಾದನೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಬಳಕೆಗೆ 500-600 ರೂಪಾಯಿಗೆ ನೈಲಾನ್ ಹಗ್ಗ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 180 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಹಗ್ಗ ಮಾಡಿಸಿದರು. ನಾವು ಯಾವತ್ತೂ ಒಂದೇ ಕೆಲಸ ನಂಬಿದರೆ, ಆ ಕೆಲಸ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಬದುಕುವ ಕೌಶಲ್ಯ ಬಲ್ಲ ಕನಕಪ್ಪನಂತಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನ!